

מסכת נדרים --- קל וחומר

<p>הלא דברים ק"ו ומה זה שלא ציער עצמו אלא מן היין נקרא חוטא המצער עצמו מכל דבר על אחת כמה וכמה מכאן כל היושב בתענית נקרא חוטא והדין קרא בנזיר טמא כתיב משום דשנה בחטא הוא</p>	<p>נדרים י:א</p>
<p>מנין שלא יאמר אדם לה' עולה לה' מנחה לה' תודה לה' שלמים ת"ל ויקרא א:ב קרבן לה' וק"ו ומה זה שלא נתכוון אלא להזכיר שם שמים על הקרבן אמרה תורה קרבן לה' לבטלה על אחת כמה וכמה</p>	<p>נדרים י:ב</p>
<p>אי נמי כגון שקיבל שתי נזירות בבת אחת מתיב רב המנונא במדבר ו:ב נזיר להזיר מכאן שהנזירות חל על הנזירות שיכול והלא דין הוא ומה שבועה חמורה אין שבועה חלה על שבועה נזירות קלה לא כל שכן תלמוד לומר נזיר להזיר מכאן שהנזירות חלה על הנזירות</p>	<p>נדרים יח:א</p>
<p>ההוא גברא דיהב עבדא לחבריה לאגמוריה אלפא מיני לפדי אגמריה תמני מאה אזמניה לדינא לקמיה דרבי אמר רבי אבותינו אמרו נשינו טובה אנו אפילו בעינינו לא ראינו רבי עבד ליה הלולא לר"ש ברבי כתב על בית גנא עשרין וארבעה אלפין ריבואין דינרין נפקו על בית גנא דין ולא אזמניה לבר קפרא אמר ליה אם לעוברי רצונו כך לעושי רצונו על אחת כמה וכמה לעושי רצונו בעולם הזה כך לעוה"ב עאכ"ו</p>	<p>נדרים ג:ב</p>
<p>המשתמש בכתרה של תורה נעקר מן העולם קל וחומר ומה בלשצר שנשמתש בכלי קודש שנעשו כלי חול שנאמר (יחזקאל ז, כב) ובאו בה פריצים וחיללוהו כיון שפרצום נעשו חול נעקר מן העולם דכתיב (דניאל ה, ל) בה בליליא קטיל בלשצר המשתמש בכתרה של תורה שהוא חי וקיים לעולם על אחת כמה וכמה</p>	<p>נדרים א:ב:ס</p>
<p>ההוא דאמר לה לדביתהו קונם שאי את נהנית לי עד שתטעימי תבשילך לרבי יהודה ולר"ש ר' יהודה טעים אמר ק"ו ומה לעשות שלום בין איש לאשתו אמרה תורה שמי שנכתב בקדושה ימחה על המים המאררים בספק ואני על אחת כמה וכמה ר"ש לא טעים אמר ימותו כל בני אלמנה ואל יזוז שמעון ממקומו ועוד כי היכי דלא לתרגלי למינדר</p>	<p>נדרים י:ב:ס</p>
<p>וכי תימא אב דכתב רחמנא למה לי מיבעי ליה דאי הקים הקים א"כ בית אישה נדרה למאי כתב ק"ו ומה במקום אב ארוס מיפר לחודיה שלא במקום אב מיבעיא אימא (במדבר ל, יא) אם בית אישה נדרה לומר שאין הבעל מיפר בקודמין ומיניה ארוס מיפר בקודמין</p>	<p>נדרים ז:ב</p>
<p>א"ר אליעזר ומה אם אשה שאין לו חלק בה עד שלא תבא לרשותו משבאת לרשותו נגמרה לו אשה שיש לו חלק עד שלא תבא לרשותו משבאת לרשותו אינו דין שתגמור לו</p>	<p>נדרים עד:ב</p>
<p>תנן אמר רבי אליעזר ומה אם אשה שקנה לעצמו הרי הוא מיפר נדריה אשה שהקנו לו מן השמים אינו דין שמיפר נדריה</p>	<p>נדרים עד:ב</p>
<p>ת"ש אמר להן ר"א ומה במקום שאין מיפר נדרי עצמו משנדר מיפר נדרי עצמו עד שלא ידור מקום שמפר נדרי אשתו משתדור אינו דין שיפר נדרי אשתו עד שלא תדור</p>	<p>נדרים עה:ב</p>
<p>ת"ש אמרו לו לר"א ומה מקוה שמעלה את הטמאין מטומאתן אין מציל על הטהורים מליטמא אדם שאין מעלה את הטמאין מטומאתן אינו דין הוא שלא יציל על הטהורין מליטמא</p>	<p>נדרים עה:ב</p>
<p>תניא יכול ימכור אדם את בתו כשהיא נערה אמרת ק"ו מכורה כבר יוצאה אינה מכורה אינו דין שלא תימכר</p>	<p>נדרים עו:א</p>
<p>בעלמא דרשי ק"ו ושאני הכא דאמר קרא (במדבר ל, יד) אישה יקימנו ואישה יפרנו</p>	<p>נדרים עו:ב</p>
<p>א"ר יוחנן חכם שאמר בלשון בעל ובעל שאמר בלשון חכם לא אמר כלום דתני' (במדבר ל, ז) זה הדבר החכם מתיר ואין בעל מתיר שיכול ומה חכם שאין מפר מתיר בעל שמפר אינו דין שמתיר ת"ל זה הדבר חכם מתיר ואין בעל מתיר</p>	<p>נדרים עז:ב</p>